

நீ லங்கா

தகவற்பகுதியின் வாராந்தப் பத்திரிகை

மலர் : 6

1963, சனவரி 8 ன் திகதி

இதழ் : 43

யாழ்ப்பாணத்தில்

உணவு, வார்த்தை அமைச்சர்

நிகழ்த்திய உரை

பருத்தித்துறையின் மொத்த விற்பனை நான் இப்போது திறந்து வைக்கிறேன். எனக்கு இந்த ஸ்தாபனத்தை திறந்து வைக்குமாறு அழைப்பு விடுத்த மைக்காக பட்டினசபைத் தலைவர் திரு. நடராஜலாப்தம் யாழ்ப்பாணத் தொகுதி உணவு பிரதிநிதி திரு. துணைப்பாவுக்கும் இந்த ஸ்தாபனத்துடன் தொடர்பு கொண்டுள்ள இதர பிரமுகர்களுக்கும் எனது மனப்பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொழும்பிலிருந்து இன்று காலை வந்த எனது நண்பரும் கல்வி அமைச்சருமான திரு. பதியதின் முகமதும், நானும் மற்றவர்களும் காலை விலாசன நிலையத்தில் எங்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட அன்பான வரவேற்பைக் கண்டு உவகையுற்றோம். மழையாக இருந்தும் இத்தனை பெரும் தொகையானோர் எங்களைக் கௌரவிப்பதற்காக வந்த அன்பைக் கண்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். எங்களுக்கு இத்தகைய உன்னத வரவேற்பு அளித்ததுடன், ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்று அருகருக்காக மாலைகள் அணிவித்தமையையும், இவ்வரசாங்கம் ஆற்றிவரும் பணிகளைப் பாராட்டிக் கௌரவிப்பதற்கு ஓர் சந்தைக்காட்டு எனவும் கருதுகிறோம். நாங்கள் மழையையும் அழைத்து வந்தமைக்காக வருந்துகிறேன். இத்தனை ஆயிரக்கணக்கான

மக்கள் இச்சிறிய கட்டத்திற்குள் வர முடியாத நிலையிலுள்ளனர். குறிப்பாக, சமஷ்டிக் கட்சியைச் சார்ந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான எனது நண்பர்கள் அருகில் வரமுடியாது, வீதியில் நின்று நனைகிறார்கள் என்பதையிடும் வருத்தமடைகிறேன். அவர்கள் என்னை எனது காரியரயத்தில் வந்து பார்த்து, சில பிரதேசங்களுக்கு

உதவி பெறுவதும், சொந்த உதவி பெறுவதும் வழக்கம். ஆயினும், அவர்களுக்காக வருந்துகிறேன். ஏனெனில், பருத்தித்துறையில் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் சில பொது மக்கள் நிற்பதாகத் தோன்றுவதால், என்னை அடைவதற்கு அவர்களுக்கு இடமில்லை. எனக்குத் தரப்படும் மலர்களில் சில மழையில் நின்று பட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டால் அவர்களுக்கு ஒரு மன ஆறுதலாக இருக்கும். வேண்டிய வருக்கும், வேண்டாதாருக்கும் ஒளி பரப்பும் சூரிய, சந்திரரைப் போன்றதே

எங்கள் அரசாங்கமும். குறிப்பாக, கூட்டுறவுப் பகுதி, புரியும் சேவை மக்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் அவர்களுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டு இருக்கும். கடந்த சில மாதங்களாக இந்த நடைமுறைச் செய்து தரும்படி பட்டின சபைத் தலைவரும், பட்டினசபையும், யாழ்ப்பாண ஜனப் பிரதிநிதி திரு. அல்பிறத் துணைப்பாவுமும் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்ததாகக் கூறிப் பாராட்டிய கூட்டுறவு மொத்த விற்பனை ஸ்தாபனத் தலைவரின் வார்த்தைகளை அப்படியே நான் ஆமோதிக்கிறேன்.

தேசிய சேவை மன்றம் மசோதா தயார்

பிரதமரின் பதில் பாராளுமன்றக் காரிய தர்சியாகவும், பதில் பாதுகாப்பு அமைச்சராகவும் கடமையாற்றும் திரு. சி. பி. டி. சில்வா, தேசிய சேவை மன்றத்தை நிறுவி, செயற்படுத்த வகை செய்யும் மசோதா ஒன்றை ஜனவரி 8 ஆம் திகதி ஜனப் பிரதிநிதிகள் சபையில் சமர்ப்பித்தார்.

இம்மன்றம் நிறுவப்படுவதற்கான நோக்கங்கள் வருமாறு:—

(i) பொதுவாக இலங்கையில் உள்ள மக்களிடையேயும், குறிப்பாக இலங்கை

யின் இளைஞர்களிடையேயும் தேசிய உணர்வையும், கட்டுப்பாட்டையும், மெய்வருந்தி உழைப்பில் உள்ள கண்ணியத்தை வளர்த்தலும், சமூக, பொருளாதார பிரச்சனைகளை அறிந்திருக்கச் செய்தலும், பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்கு வேலை செய்து அனுபவம் பெறும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தலும்.

(ii) தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குத் தொண்டர் சேவை மார்க்கங்கள் ஈடுபடும் வர்க்க, ஜாதி, மத பேதங்கள் என்ன இருவகை மக்கள் திரிமுகையும் தொடர்ந்தும் பங்குபற்றச் செய்தல்.

(iii) தொண்டு அடிப்படையில் தேசிய சேவைத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றுவதல். குறிப்பாக, சமூக நலன், சமூக புனருத்தாரணம், இலங்கையின் பொருளாதார அபிவிருத்தி போன்ற குறிக்கோள்களைக் கொண்ட திட்டங்களாக அவை இருக்கும்.

(iv) பொதுமக்கள் பாலனைச் சாதனங்கள், சமூக நலன், சமூக புனருத்தாரணம், பொருளாதார அபிவிருத்தி சம்பந்தமான தேசிய வேலைத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் குழுக்களுக்கு ஆதரவு, நல்குதல்.

(v) தேசிய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கொள்கைகளைத் துரிதமடிக் செயற்படுத்துவதற்கு அரசாங்க இலாக்காக்கள் மக்களின் பொது அளவு தனிப்பட்ட மன்றங்கள் ஆகியவற்றின் சேவைகளையும், செயல்களையும் ஒருங்கிணைத்தல்.

(vi) தேசிய சேவைத் திட்டங்களுக்குத் தொண்டு புரியும் அடிப்படையில் முன்வரும் நபர்களை இலங்கைக்கும் இதர நாடுகளுக்கும் மிடையில் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்வதன் மூலம் நாடுகளிடையே நல்லெண்ணத்தையும், பரஸ்பர நல்லுறவையும், வளர்த்தல்.

ஜனப் பிரதிநிதிகள் எதிர்கட்சியினராக இருந்தாலும், அரசாங்கக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி மக்களுக்கு கான நன்மைகளைத் தொகுதிகள் அனைத்திற்கும் வழங்குவதே எங்கள் அரசாங்கத்தின் கொள்கை. நாட்டின் இந்தப் பாகத்தில், வசித்தாலும் சரியே, அந்தப் பாகத்தில் வசித்தாலும் சரியே,

(4 ம் பக்கம் பார்க்க)

பரீட்சைப் பகுதி

கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர (சாதாரணதர)ப் பரீட்சை, டிசெம்பர்—1962

1962 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் நடந்த மேற்படி பரீட்சைக்குரிய பெளதிக வியல், இரசாயனவியல் வினாத்தாள் கள் பயன் பட்டவாறு இரத்து செய்யப்படுகின்றன. 1962 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதத்தில் இவ்விரகு பாடங்களுக்குத் தேற்றிய எல்லாப் பரீட்சார்த்திகளுக்கும் 1963 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 9 ன் திகதி சனிக்கிழமை இப்பாடங்களில் ஒரு புதிய பரீட்சை நடாத்தப்படும்.

1962 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதப் பரீட்சைக்கு பாடசாலைப் பரீட்சார்த்திகளாகத் தேற்றிய மாணவர்களின் பிரவேச பத்திரங்கள் 1963 ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 2 ம் திகதிவரையில் பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும். பரீட்சைக்குப் பின் பாடசாலையை விட்டு நீங்கிய பரீட்சார்த்திகள் தமது பிரவேச பத்திரங்களை பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரியரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளல் வேண்டும். பாடசாலையிலிருந்து நீங்கிய பரீட்சார்த்திகளின் பிரவேச பத்திரங்களை அவர்களுக்குத் தாமதமின்றியும், கட்டாயமாகவும் ஒப்புவித்தற்கான எல்லா ஒழுங்குகளையும் தலைமை ஆசிரியர்கள் செய்தல் வேண்டும். தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்திகளின் பிரவேச பத்திரங்கள் அவர்களின் விண்ணப்பப் பத்திரத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விவரத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப்படும்.

1962 ம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதப் பரீட்சை நடந்த இடத்திலேயே இப்பரீட்சையும் நடந்த வேண்டிய அவசியமில்லை யெனப் பரிட்சார்த்திகள் எச்சரிக்கை செய்யப்படுகின்றனர். தமக்கு அறிவிக்கப்படும் இடத்திலேயே புதிய பரீட்சைக்குத் தேற்றுவதல் வேண்டும். எக்காரணத்தையிடும் பரீட்சை நிலையத்தைப் பற்றியு மாற்றங்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டா.

ஆசிரியர் பயிற்சித் திட்டம்

யூனெஸ்கோ நிபுணர் இலங்கை வருவார்

இந்நாட்டில் நிலவிவரும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை யைச் சமாளிப்பதற்காக ஆசிரியர்களுக்கான சேவையிலிருந்து கொண்டே பெறும் பயிற்சித் திட்டமொன்றைத் தயாரிப்பதற்கு யூனெஸ்கோ வல்லுன ரொருவரின் சேவையைப் பெற்றிருக்கிறத, கல்விப் பகுதி.

பயிற்றப்படாத ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சி வசதியை, விலத்தரிப்பதற்கான ஒழுங்குகளையும் செய்துவருகிறது, இப்பகுதியின் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரிய பயிற்சிக்காகச் சேர்க்கப் படுவோரின் தொகை 1955 இல் 2,480 ஆக இருந்து 1,961 இல் 2,626 ஆக ஏறலவே அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டு மார்ச் மாதத்தில் பதியதொரு ஆசிரிய கலாசாலை வட்டமத்திய மாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

தேசிய கல்வி முறைமையின் சகல அம்சங்களிலும் பயன்படுவதற்காக ஆசிரிய கலாசாலைகளின் பாட விதானங்கள் கூட உள்ளபடியாக மீளவாய்ப்பு செய்யப்

பட்டுள்ளதோடு ஆசிரிய பயிற்சியும் புனருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

முழுச் சம்பளத்துடன் படிப்பதற்கான லீவுத்திட்டம் கணிசமான அளவுக்கு விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. படிப்பதற்காக லீவில் செல்லும் ஆசிரியர்களின் தொகை ஆண்டுக்கு 100 இலிருந்து 800 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. முழுச் சம்பளத்துடன் 600 பேரும் சம்பளமின்றி 200 பேரும் படிப்பதற்காக லீவில் சென்றனர். ஆசிரிய கலாசாலைகளிலுள்ள ஆசிரியர்களில் சமார் 5,264 பேர் படிப்பு லீவில் இருந்து படிக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் கூடிய தகைமையையும் திறமையையும் பெறக்கூடும். இவை அவர்களைத் தலைசிறந்த ஆசிரியர்களாகக் கும். இத்திட்டத்தினால் சுயபாசை ஆசிரியர்களே பெரிதும் பயனடைகிறார்கள்.

இவற்றைத்தவிர, ஆசிரியர்களினதும் ஆசிரியப் போதகனியர்களினதும் தரத்தை விருத்தி செய்வதற்கு சர்வதேச புலமைப் பரிசில்களும் இணையுரிமைப் பரிசுகளும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன.

உணவு உற்பத்தி இயக்கம்

உள்நாட்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குதல் எவ்வளவு அத்தியாவசியம் என்பதை அண்மையில் நடந்த சம்பவங்கள் பொது மக்களின் கவனத்திற்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இப்பெருக்கத் தால் எமது நாடு உழைக்கும் அந்நிய நாயகத்தைச் சேமிக்கவும் உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை ஸ்திரப்படுத்தவும் முடியும். இவ்வொரு இலட்சியங்களும் சகுதியாகவே முக்கியத்துவம் அடைந்தன என்று கூற இடமில்லை. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இவை விரும்புத்தக்க நோக்கங்களே. ஆயினும் தற்போதைய பொருளாதார அமைப்பில் அதிக உணவு உற்பத்தி இரு விசேஷ காரணங்களுக்காக உண்மையாகவே அத்தியாவசியமாகிவிட்டது.

முதலாவதாக எமது நாட்டின் குடிசைத் தொகை உயர்ந்த விசிதமாக வருப வருடம் அதிகரித்து வருகின்றது. உலகம் முழுவதிலுமே இலங்கையின் தற்போதைய அதிகரிப்பு விசிதமாகிய 2-9 சத விசிதம் மிகக் கூடியதொன்றெனலாம். இதன்படி எமது சனத்தொகை ஒவ்வொரு நாலு வருஷத்துக்கும் 10 இலட்சம் வீதம் அதிகரிக்கும். இந்நூற்றாண்டு முடிவதற்கிடையில் சனத்தொகை இரட்டித்து இரண்டு கோடியாகிவிடும். இன்று நாம் 70 கோடி ரூபாய் பெறுமதியான உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்கின்றோமானால் நாற்பது வருடங்களில் இதற்கு இரட்டிப்பு மடங்கான இறக்குமதி செய்தல் வேண்டும். உள்நாட்டுப் பொருள் உற்பத்தி ஸ்தம்பித்தவிட்டால் இந்த நிலைமையில் தற்போதைய வாழ்க்கைத் தரத்தை மாத்திரம் தொடர்ந்து பாதுகாக்கவே முடியும்.

சனத்தொகை உயரும் வேகம்
இரண்டாவதாக நமது சாதாரண வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் உணவு இறக்குமதி செய்ய எந்த அளவுக்குக் கூடுதலான அந்நிய நாணய உழைப்பை உண்டுபண்ண முடியுமென்பதே. கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் விலை வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. 1961 ம் ஆண்டில் ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் பெறுமதி 173 கோடி. இதில் 40 சத விசிதம் ஆகிய பணத்தொகையை இந் நாட்டின் ஒரு கோடி 5 இலட்சம் சனத்தின் உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தியாக்குவதற்கே உணவு இறக்குமதியில் செலவிடப்படுகின்றன. வருங்காலத்தில் சனத்தொகையின் அதிகரிப்பிற்கேற்ப ஏற்றுமதிப் பொருட்களின் பெறுமதி அதிகரிக்க இடமுண்டா என்ற கேள்வி எழுகின்றது. எங்கள் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருட்களாகிய தேயிலை, ரப்பர், திசுக்குப் பொருட்களின் உற்பத்திச் செலவு, கூலி மலிந்த மற்ற நாடுகளிலுள்ள உற்பத்திச் செலவிலும் பார்க்க அதிகமாகிவிட்டது. வருங்காலத்தில் உற்பத்திச் செலவு இன்னும் கூடலாம். அப்படியாயின் குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யும் பிறநாடுகளுடன் நம் நாட்டுப் பொருட்கள் உலகச் சந்தையின் போட்டியிட முடியுமா? மேலும் செயற்கையப் பொருட்கள் பிறநாடுகளில் மிகக் குறைந்த செலவில் உண்டாக்கப்படுகின்றன. அப்படியாயின் நமது நிலைமை என்ன?

இத்தேசத்தவர்களாகிய நமக்கு இனிச் செய்ய வேண்டியது தெள்ளத்தெளிவாகிவிட்டது. இது யாதெனில், உணவுப் பொருட்களில் சுய தேவைப் பூர்த்தி அடைதலே. எல்லாப் பொருட்களும் சுயதேவைப் பூர்த்தி அடைய முடியாவிட்டாலும், உள்நாட்டில் சிக்கனமாக உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருட்களைப் பொறுத்தவரையாவது இறக்குமதியில் தக்கியிருக்கக் கூடாது.

இதவே எம்முடைய வாழ்க்கை முறையின் அடிப்படைக் கொள்கையாக விருக்க வேண்டும். அல்லாவிடில் தற்போதைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவோ அல்லது நீடிக்கவோ முடியாது.

இறக்குமதிச் செலவுகள்
1961 ம் ஆண்டில் எமது உணவு இறக்குமதியை உற்றுப் பார்த்தால், 170.3 கோடி ரூபாய் பெறுமதியான

கௌரவ சி. பி. டி சில்வா,
விவசாய, காணி, நீர்ப்பாசன மந்திரி

பொருள்	விலை
1. அரிசி	.. ரூ. 21.7 கோடி
2. மா	.. ரூ. 7.8 கோடி
3. சீனி	.. ரூ. 7.8 கோடி
4. பால், பால் பொருள்	ரூ. 6.5 கோடி
5. இறைச்சி, மீன், முட்டை	.. ரூ. 7.2 கோடி
6. கடலை, கறிச்சாமான்கள்	.. ரூ. 10.4 கோடி
மொத்தம்	.. ரூ. 60.6 கோடி

முழு இறக்குமதியில் 60.6 கோடி ரூபாய் பின்வருமாறு செலவிடப்பட்டது:—

மேலே கொடுக்கப்பட்ட உணவு இறக்குமதியின் அட்டவீணை எமது உணவு உற்பத்தி இயக்கம் எந்த வகையில் செல்வ வேண்டுமென்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எங்களின் அந்நிய நாட்டுச் செலவில் பெருந் தொகையான பணம் அரிசி இறக்குமதிக்காகவே செலவிடப்படுகின்றது. இதனால் உள்நாட்டு நெல் விளைவு முன்னேறவில்லையென்றாலும் அல்லது அரிசி இறக்குமதியின் பெயரில் வெளிநாட்டு நாணயச் செலவு அதிகரித்துள்ளதென்றாலும் கருதலாகாது. உண்மையில் கடந்த ஐந்து வருஷங்களுள் நெல் விளைவில் அடைந்த முன்னேற்றம் வேறெந்தப் பயிர்ச் செய்கையிலும் நாம் அடையவில்லை. உள்நாட்டு அரிசி உற்பத்தி 1957 ல் 4,50,000 தொன்னிலிருந்து 1961 ல் 6,20,000 தொன்வரை அதாவது 40 சத வீதம் அளவிற்கு அதிகரித்துள்ளது. இதே காலத்தில் அரிசி இறக்குமதி 5,15,000 தொன்னிலிருந்து 4,50,000 தொன்னுக்குக் குறைந்துள்ளது. இதுவும் 15 இலட்சம் சனத்தொகையில் கூடிய காலத்தில், உள்நாட்டு உற்பத்தி 1961 ம் ஆண்டில் நாட்டின் முழுத் தேவைகளின் 57 சத விசிதத்திற்குப் போதுமானாயிருந்தது. ஆயினும் நாங்கள் இறக்குமதி செய்யும் அரிசித் தொகையும் அதன் பெறுமதியும் அபாயகரமான நிலைக்கு உயர்ந்துள்ளன. நான் முன்னர் கூறியவண்ணம் சனத்தொகை அதிகரிப்பும் உலகச் சந்தையில் எங்கள் ஏற்றுமதியின் விலை இறக்கமுடே இதற்குக் காரணங்களாம்.

உள்நாட்டில் நெல் உற்பத்தி
எங்கள் இறக்குமதியின் பெறுமதியில் போதிய அளவு சேமிப்பை உண்டுபண்ணத் துரிதமான வழி யாதெனில் உள்நாட்டு நெல் உற்பத்தியின் தொகையையும் தனி எக்கரின் விளைவையும்

அதிகரித்து, இறக்குமதி தேவைப்படாத நிலையை அடைதலே, இந்த அளவிற்கு உற்பத்திப் பெருக்கம் அடுத்த சில வருஷங்களில் செய்தல் எமது நாட்டவருக்கு முடியுமான காரியம் என்பது முழு நம்பிக்கை. இவ்விஷயத்தில் ஜப்பானிய தேசம் போன்ற நாடுகளின் அனுபவத்தால் நாம் பலனடையலாம், ஜப்பானில் ஓர் ஏக்கரின் விளைவு இலங்கையின் விளைவு

வினும் பார்க்க இரண்டரை மடங்கு அதிகமானது. அடுத்தவரும் காலத்தில் பின்வரும் முறைகளைக் கையாண்டால் விளைவு இலங்கைக்கு இரட்டிக்காகலாம். அதிக உரம் பாலித்தல், சிறந்த விதை நெல் பாலித்தல், திருத்தமான சாகுபடி முறைகளை அனுஷ்டித்தல், நாற்று நடுத்தல், வரிசையில் விதைத்தல், களை பிடுங்குதல், நோய்ப்பூச்சி மட்டுப்படுத்தும் முறைகளைக் கையாளுதல், போதிய அளவு நீர்ப்பாசனம் செய்தல், அதிக வெள்ளத்தைக் கடத்துதல் முதலியன வாம்.

அரிசியை விட 1961 ல் 10.4 கோடி ரூபாய் பெறுமதியான ஏனைய உணவுப் பொருட்கள் (கடலை, பருப்பு வகை, சரக்குவகை) இறக்குமதி செய்துள்ளோம். இவற்றில் அநேகம் இலங்கையிலே வெற்றிகரமாகப் பயிர்செய்யமுடியும். சமீப காலத்தில் அரிசி இறக்குமதி ஓர் அளவிற்குக் குறைந்த போதிலும் ஏனைய பொருட்களின் இறக்குமதி தொடர்ந்து அதிகரித்திருக்கின்றது. 1956 ல் இருந்து 1961 ம் ஆண்டு வரையுள்ள ஐந்து வருஷ காலத்தில் இவ்விறக்குமதி 40 சத வீதம் கூடுதல் அடைந்துள்ளது. செத்தல் மின்காயின் இறக்குமதி 23 கோடி ரூபாவிலிருந்து 33 கோடிக்கு உயர்ந்துள்ளது. பம்பாய் வெங்காயம் 13 கோடி ரூபாவில் இருந்து 21 கோடிக்கும் உருளைக் கிழங்கு 13 கோடி ரூபாவில் இருந்து 2 கோடிக்கும் அதிகரித்துள்ளது. விலை வித்தியாசங்களைப் புறக்கணித்து நோக்குமிடத்து. இறக்குமதியின் உயர்வு விசிதம் சனத்தொகையின் அதிகரிப்பிலும் பார்க்கக் கூடுதலாகக் காணப்படுகிறது. இதனால் ஏனைய உணவுப் பொருட்கள் உற்பத்தி நெல் விளைவைப் போல முன்னேற்றம் அடையாததுமன்றி இவ்விறக்குமதிப் பொருட்களை முன்னிலையிலும் பார்க்கக் கூடிய விசிதம் நாம் உபயோகித்து வருகின்றோம் என்பதும் வெளிப்படையாகும். ஆகவே, இத்தறையில் எமது முயற்சியை வருகின்ற மாதங்களில் கூடுதலாகச் செலுத்தவேண்டும். இலங்கை விவசாய நிர்வாகத்தின் முதல் நோக்கம் அடுத்துவரும் இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் ஏனைய உணவுப் பொருட்களின் இறக்குமதியைக் கணிசமான அளவிற்குக் குறைத்தலேயாம்.

விளைவை பெருக்க ஒரு குறிக்கோள்
இவற்றுள் சில பொருட்கள் உதாரணமாக மின்காயை நாட்டின் எல்லாப் பகுதியிலும் பயிர் செய்யக்கூடும். உருளைக் கிழங்கு போன்ற ஏனையவற்றைச் சில

பாங்களில் மாத்திரம் வெற்றிகரமாகப் பயிர் செய்யலாம். அரசாங்க விவசாயப் பகுதி நாட்டின் எவ்வெப்பாக்களில் வெவ்வேறு உணவுப் பயிர்கள் நன்கு விளைவிக்கலாம் என்பது பற்றி விவசாயிகளுக்கு அறிவிக்கும். இவ்வறிவிப்பை உபயோகித்து, அவ்வப்பிரதேசங்களில் உள்ள கமக்காரர்களின் ஆலோசனையோடு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் செய்ய வேண்டிய பயிர்களுக்கு நிதானமான திட்டம் அமைக்க வேண்டும். இத்திட்டத்தில் எவ்வளவு தொகையான விளைவு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உற்பத்தி செய்யப்படும் என்ற குறிக்கோளும் நிர்ணயிக்க வேண்டும். இது மாதிரியான உணவு உற்பத்தி இயக்கத்திற்குப் பொது சன ஆதரவு பெறுவதற்காக விவசாயப் பகுதியின் உத்தியோகத்தர்கள் பிரசாரம் செய்யவும் இவ்வேலைக்கு முதன்மை கொடுக்கவும் பணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பொது மக்களின் ஒத்துழைப்பு
இவற்றைவிட, உள்நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பல வேறு உணவுப் பொருட்களை இறக்குமதிப் பொருட்களுக்குப் பதிலாகப் பாலித்தல் கொள்ளலாம். உதாரணமாக மரவள்ளி, வத்தாளை, கருணை முதலிய கிழங்கு வகைகள் உருளைக் கிழங்கிற்குப் பதிலாகப் பாலிக்கலாம். மேலும் கோதுமை மா அல்லது அரிசி மாவில் வழக்கமாய்ச் செய்யும் பலகாரத்திற்குப் பதிலாகக் காலையில் உணவிற்கு இக்கிழங்குவகைகளைப் பாலிக்கலாம். ஆகவே இந்த இயக்கம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது மாத்திரமன்றி இது போன்ற பொருட்களை வீட்டுப் பாவனை யிலும் விற்பனை செய்வீப்பதற்கும் போதிய அளவில் உபயோகிக்க வேண்டும். இதனால் அரிசி, மா, உருளைக் கிழங்கு ஆகியவற்றின் இறக்குமதியைக் கணிசமான அளவிற்குக் குறைக்கலாம்.

இந்த உணவு உற்பத்தி வெற்றி அடையும் பொருட்டு நாட்டிலுள்ள மக்கள் எல்லோரினும் முயற்சியையும் உற்சாகத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் அவசியம். ஏனெனில் எங்கள் பொருளாதார மீட்சிக்கு இத்துறையில் வெற்றி காணுதல் மிக முக்கியமானது. பொதுசனங்களைப் பங்குபற்றச் செய்வதாலே எங்கள் நோக்கம் நிறைவேறும். இவ்வியக்கம் தனி அரசாங்க முயற்சியாக மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. அப்படி இருக்கவும் ஒண்ணாது. பொது சனங்களின் உண்மைக் கிளர்ச்சியாகவும் எல்லாப் பகுதியினரும் முழுமனதாக ஒத்துழைக்கும் இயக்கமாகவும் இருக்க வேண்டும். இவ்வியக்கம் நாட்டின் ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் கிராமத்தில் ஒவ்வொரு வீட்டையும் ஊக்க வேண்டும். நாம் ஒவ்வொருவரும் எங்களால் இயன்ற அளவு எங்களுக்குத் தேவையான உணவில் ஒரு பகுதியாவது உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதைக் கட்டாயம் செய்யவும் வேண்டும். அதிக உணவு உற்பத்தியே தேசத்தவர்களாகிய நாம் இந்த விஷயத்தில் பராமுகமாயிருக்கலாகாது. பராமுகம் அதிக நஷ்டத்தை விளைவிக்கக் கூடுமாதலால், நாம் இவ்வாய்ப்பைத் தவறவிடாது முயற்சி செய்து பயனடைவோமாக!

(கல்லோயா செய்து)

